

Original: engleski

MEĐUNARODNI SUD ZA KRIVIČNO GONJENJE LICA
ODGOVORNIH ZA TEŠKA KRŠENJA MEĐUNARODNOG HUMANITARNOG
PRAVA POČINJENA NA TERITORIJI BIVŠE JUGOSLAVIJE OD 1991. GODINE

IZJAVA SVEDOKA

PODACI O SVEDOKU:

Prezime: KRASNIQI

Ime: Mehmet Ime oca:

Nadimak: Pol: muški

Datum rođenja: 19. maj 1967. Mesto rođenja: Mala Kruša /Krusha e Vogël/

Adresa: Mala Kruša

Telefon:

Nacionalnost: Albanac

Veroispovest: musliman

Jezik/jezici koje govori: albanski

Jezici korišćeni u toku razgovora: engleski i albanski

Trenutno zanimanje: poljoprivrednik

Prethodno:

Datum razgovora: 7. mart 2002.

Razgovor vodio: Kenneth Ekdahl

Prevodilac: Ilir Selmanmusaj

Imena svih lica prisutnih tokom razgovora: Kenneth Ekdahl, Ilir Selmanmusaj i Mehmet Krasniqi

Potpis: /potpisano/
(svedok)

Paraf: /parafirano/
(ostali prisutni)

IZJAVA SVEDOKA

Razumem da se od mene traži da opišem stvari koje znam zato što sam ih lično video i jasno ću naznačiti u svojoj izjavi kada govorim o onome što sam čuo od drugih.

Izjavu dajem dobrovoljno, i sve ću opisati po svom najboljem znanju i sećanju.

Nakon što sam pročitao svoju izjavu, koju je, u skladu sa pravilom 92 *bis*, uzeo istražitelj Peter Stewart, 5. oktobra 2001. godine, a koja je prevedena na albanski jezik, želim da unesem sledeće ispravke.

Na 2. strani, u 11. pasusu, pripadnici paravojske koje sam video, imali su žute trake na levoj strani grudnog koša i bele trake na levoj nadlaktici.

POTVRDA SVEDOKA

Ova izjava od dve (2) stanice pročitana mi je glasno na albanskom jeziku i istinita je po mom znanju i sećanju. Izjavu sam dao dobrovoljno i svestan sam da se može upotrebiti u sudskom postupku pred Međunarodnim sudom za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991, kao i da mogu biti pozvan da javno svedočim pred Sudom.

Potpis: /potpisano/

Datum:

Original: engleski

MEĐUNARODNI SUD ZA KRIVIČNO GONJENJE OSOBA
ODGOVORNIH ZA TEŠKA KRŠENJA MEĐUNARODNOG PRAVA
POČINJENA NA TERITORIJI BIVŠE JUGOSLAVIJE OD 1991.

IZJAVA SVEDOKA

PODACI O SVEDOKU:

Prezime: /redigovano/ Svedok "B" /napisano rukom/

Ime: /redigovano/

Ime oca: /redigovano/

Nadimak/pseudonim:

Pol: muški ženski

Datum rođenja: redigovano/

Mesto rođenja: Krushe e Vogël /Mala Kruša/

Nacionalnost: /redigovano/ albanska /napisano rukom/

Veroispovest: /redigovano/ musliman/napisano rukom/

Jezik/jezici koje govori: /redigovano/ albanski

Jezik/jezici koje piše (ako se razlikuje od navedenih): albanski

Jezici korišteni u toku razgovora: engleski i /prekriženo: bosanski/ /napisano rukom/
albanski

Trenutno zanimanje: zemljoradnik

Prethodno:

Datum(i) razgovora: 4. 4. 1999.

Razgovor(e) vodili: Murugan R

Prevodilac: /redigovano/

Imena svih osoba prisutnih tokom razgovora: niko

Potpis: /redigovano/

/potpisano/

IZJAVA SVEDOKA

Živeo sam u selu Mala Kruša od kad sam rođen. Ovaj deo sela se nalazi oko kilometar i po od Velike Kruše /Krushe e Madhe/. U selu živi otprilike oko 400 Albanaca. U selu živi i manjinsko srpsko stanovništvo. U selu se nalaze 23 srpske kuće i oko sto albanskih kuća.

Sukob na Kosovu nije imao uticaja na moje selo. Selo je ostalo netaknuto i srpske snage ga nisu napadale sve do NATO udara. Celokupno stanovništvo sela su činili civili. Seljani Srbi i Albanci su živeli jedni pored drugih slažući se relativnom dobro. U stvari, razgovarali smo svakodnevno jedni sa drugima i nismo iskazivali nikakva neprijateljstva koja su prevladavala drugde na Kosovu.

Dana 24. marta 1999. godine, noć kada su počeli NATO udari, sve srpske porodice su pogasile svetla i video sam svog komšiju Srbina kad je odveo svoju porodicu u podrum. Vrata podruma su bila ispod stepenica.

Sledećeg jutra, 25. marta 1999. godine, probudio me je zvuk tenkova u selu. Bilo je oko 03:00 časova ujutru i tenkovi su bili blizu kuća. Ja sam zatim probudio suprugu i rekao joj da ide sa decom i da se sakrije na planinama. Otišao sam u šumu sa svojom porodicom, a i ostale albanske porodice su učinile to isto. Kada se razdanilo, tenkovi su počeli da pucaju na gornji deo šume. Pucnjava je trajala oko jedan sat, a onda su počeli da pale selo. Video sam da pale selo. Isto to se desilo i u petak pošto su Srbi nastavili da postupno pale selo.

Video sam policajce MUP-a kako odvoze vozila i traktore. U 09:00 časova u petak, grupa od oko 15 policajaca je došla u šumu gde su se krile izbeglice. Video sam tri srpska policajca (MUP), koji su nosili bele trake oko ruke, kako izdaju uputstva. Ja ih ne poznajem, ali ću možda da ih prepoznam ih ponovo budem video.

Žene i deca su odvojeni od muškaraca i dečaka i rečeno im je da idu u Albaniju. Odmah su ih proterali. Grupa muškaraca i dečaka je brojala ukupno otprilike 110 ljudi. Dvojica iz ove grupe muškaraca su imali po 13 godina i to su Mehmet Shehu i Xhelal Shehu. Najstariji je bio moj stric/ujak/teča Bali Avdyli, koji je imao 72 godine i bio je najstariji čovek u selu.

Nas muškarace su pretresli i oduzeli nam lične karte i novčanike. Naterali su nas da kleknemo sa rukama na potiljku i sa glavom na zemlji. Grupa je morala da zauzme ovaj položaj u kolonama po tri čoveka i ostali smo u tom položaju sat vremena. Policija je udarala one koji su podizali glave i šutirala ih svuda po telu. Rekli su nam da će nas NATO vrlo brzo spasiti.

Nako toga su nas odveli do kuće Haxhi Batuche, Albanca, koja se nalazila između sela i šume. Kuća je bila nenaseljena i nenameštena. Cela grupa muškaraca, koja je brojala oko 110 ljudi je zgurana u dve sobe te kuće (4 metra puta 4 metra). Kuća je bila netaknuta i nije bila pogođena nijednom granatom. Svo to vreme su nam se rugali i vredali nas. Sobe su bile tako pune da se nije mogao napraviti nijedan pokret. Soba u

/potpis: redigovano/

/potpis: redigovano/

kojoj sam se ja nalazio je imala dva prozora na naporednim stranama i jedna vrata koja su vodila u hodnik. Ostatak muškaraca koji nije mogao stati ni u jednu od te dve sobe je bio zguran u hodniku. Kad smo se svi našli unutra, ja sam bio u samom dnu sobe, daleko i od prozora i od vrata. Jedno od lica koje je dovedeno sa brda je bio invalid u invalidskim kolicima, Sahit Hajdari.

Dok su nas vređali počeli su i da pucaju. Nije bilo upozorenja niti ikakvog znaka da će da otvore vatru. Odmah sam pao na zemlju, a ostali su počeli da padaju po meni. Osoba do mene je pala na mene i iskrvarila po meni. Sve ostale žrtve su padale po patosu. Žrtve su vrištale i jaukale, a pucnjava je nastavljena još dosta dugo. Pucnji su dopirali sa prozora i jauci su nastavljeni.

Neki su bili povređeni i vrištali su celo vreme. Nakon što je pucnjava prestala policajci su bacili seno na sve muškarce unutra. Dosta njih je još bilo živo i jaukali su. Seno je zatim zapaljeno i oni koji su još bili živi su počeli da gore. Ja sam se još uvek nalazio na dnu gomile mrtvih i ranjenih. Seno i komušina je donešena sa dvorišta. Dim je počeo da me guši i odlučio sam da izađem i da radije poginem od metaka nego da izgorim.

Grupa je naterana u kuću oko 11:00 časova a ja sam pobjegao oko 15:00 časova nakon što je dim postao nepodnošljiv. Dok sam se izvlačio ispod leševa i pokušao da ustanem stavio sam ruke na vreću pepeo i to mi je prouzrokovalo jake opekotine na rukama. Zadobio sam takode opekotine po licu od plamena koji je još uvek besneo nad telima. Uspeo sam da pobeđem skočivši kroz prozor sa strane i pobjegao sam u stričevu kuću koja je bila odmah do ove kuće. Kuća je bila udaljena nekoliko metara i ušao sam u nju i otišao u podrum.

Kasnije sam prešao na sprat da gledam šta se dešava napolju pošto sam želeo da pobeđem u brda. Video sam kako policajci MUP-a u plavim maskirnim uniformama i civili krađu beli mercedes moga strica. Slupali su takode i "Reno" tako što su upalili auto i pustili da udari sam u zid. Tada sam video dvojicu policajaca kako u kuću unose još komušine i stavljaju je po leševima. Plamen se tada pojačao.

Ja sam se zatim povukao u šumu gde sam ostao do ponoći gledajući kuću u kojoj su se nalazili mrtvi. Taj proces podstrekavanja vatre je nastavljen do ponoći. Ostao sam u šumi dva dana pošto se policija još uvek nalazila u blizini i još uvek su mogli da vide šta se dešava u selu. Selo je nastavilo da gori i narednih nekoliko dana.

Nakon toga sam otišao u Nogavac /Nagac/ i dobio lekarsku pomoć od doktora Xhemala (prezime nepoznato) iz Velike Kruše. Doktoru sam ispričao svoju priču. Onda sam otišao u Albaniju. Na graničnom prelazu Morina zaustavili su me srpski policajci koji su me pitali kako sam zadobio opekotine. Odgovorio sam da mi je izgorela kuća i da sam ja zadobio opekotine dok sam pokušavao da izvučem ćebad. Vezali su me za radijator koji je bio pričvršćen za zid i optužili me da sam pripadnik OVK /Oslobodilačka vojska Kosova/, govoreći da sam te povrede zadobio od njihovih granata. Tu su bila i dva lica iz Retimlja /Reti/ i oni su takode bili vezani za ovaj radijator u graničnoj postaji. Pušten sam nakon otprilike pola sata. Druga dvojica su bili iz sela gde je OVK imao svoj štab.

/potpis: redigovano/

/potpis: redigovano/

Sada sam izbeglica u Albaniji i izabran sam da dam ovu izjavu za Međunarodni sud za ratne zločine. Sledeća lica čija imena znam, kao i njihovu približnu starosnu dob, su odvedena u te sobe i streljana:

AVDYLI

Bali, 72

Enver, 28

BATUSHA

Zaim, 50 godina, i njegova dva sina, Feim, 23 godine, ime drugog je nepoznato, 20 godina;

Ahmet, 38 godina i dva sina Burim 18 i Lirim 16 godina.

Milaim, 32 godine

Haxhi, 28 godina

Sejdi, 68 godina

Amrush, 32 godine

Osman, 65 godina

Skifer, 22 godine

Avdi, 45 godina

Enver, 22 godine

Sefer, 19 godina

Asllan, 46 godina

Beqir, 68 godina

Njazi, 39 godina

Muharrem, 69 godina, i njegov nećak, sin Ismaila Batushe (ime nepoznato), 19 godina

Sulejman, 46 godina

Bekim, 22 godine

RAMADANI

Murat, 60 godina

Selajdin, 27 godina

Lutfi, 58 godina

Afrim, 28 godina

Bajram, 15 godina

ASLLANI

Adem, 68 godina

Feim, 30 godina

Asim, 34 godine

Muharremi, 66 godina

Nisret, 33 godine

Nexhat, 27 godina

Perparim, 26 godina

LIMONI

Limon, 69 godina

/potpis: redigovano/

/potpis: redigovano/

Avdyl, 45 godina
Nehbi, 60 godina
Luan, 22 godine

RASHKAJ

Refki, 17 godina i još dvojica mladića od 16 i 18 godina

HAJDARI

Halim, 70 godina
Selajdin, 38 godina
Nazim, 33 godine
Rasim, 25 godina
Vesel, 19 godina
Marsel, 17 godina
Sahit, 36 godina
Shani, 40 godina
Halil, 42 godina
Qamil, 46 godina
Zenun, 28 godina
Hysni, 20 godina star, je navodno ubijen u šumi nakon što je pobjegao
Abaz, 40 godina
Abedin, 17 godina

RAMADANI (2)

Ramadan, 59 godina
Hysen, 62 godina
Asllan, 34 godine
Hysenov sin, 23 godine

SHEHU

Din, 68 godina
Sefer, 44 godina
Fadil, 42 godina
Xhafer, 38 godina
Adnan, 20 godina
Xhelal, 13 godina
Vesel, 19 godina
Destan, 68 godina
Shefqet, 38 godina
Haziz, 42 godina
Sami, 24 godine
Drugi Hazizov sin, 20 godina

SHEHU (nastavak)

Myftar, 44 godina
Nehat, 22 godine
Mehmet, 13 godina
Qamil, 50 godina
Shani, 34 godine
Veli, 28 godina

/potpis: redigovano/

/potpis: redigovano/

Haxhi, 25 godina
Arben, 20 godina
Ismail, 68 godina
Arif, 36 godina
Ismet, 40 godina
Mentor, 18 godina
Bekim, 22 godine
Sahit, 23 godine
Xhavit, 20 godina
Dritan, 18 godina
Nahit, 15 godina
Sali, 44 godine
Nexhat, 38 godina
Sinan, 50 godina
Sinanov sin, 18 godina
Burim, 19 godina
Flamur, 15 godina

ZYLFIU

Hysen, 50 godina
Afrim, 22 godine
Njazim, 24 godina
Halim, 60 godina
Halimov sin, 18 godina
Hamdi, 62 godine
Hamit, 22 godine

Ostala tri preživela su /redigovano/ za koje sam čuo da su živi i /redigovano/. Video sam samo /redigovano/.

To je sve što želim da kažem u ovom trenutku.

/redigovano/

/potpis: redigovano/

/potpis: redigovano/

POTVRDA SVEDOKA

Izjava mi je glasno pročitana na albanskom jeziku i sadrži sve što sam rekao po svom znanju i sećanju. Izjavu sam dao dobrovoljno i svestan sam da se može upotrebiti u sudskom postupku pred Međunarodnim sudom za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991, kao i da mogu biti pozvan da javno svedočim pred Sudom.

Potpis: /redigovano/

Datum: 4.4.1999.

POTVRDA PREVODIOCA

Ja, /redigovano/, prevodilac, potvrđujem sledeće:

- 1) Odgovarajuće sam kvalifikovan i ovlašćen od strane Sekretarijata Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. da prevodim sa albanskog jezika na engleski jezik, kao i s engleskog na albanski jezik.
- 2) /redigovano/ mi je dao do znanja da govori i razume albanski jezik.
- 3) Gore navedenu izjavu sam usmeno preveo s engleskog na albanski jezik u prisustvu /redigovano/ koji je, po svemu sudeći, čuo i razumeo prevod ove izjave.
- 4) /redigovano/ je potvrdio da su, po njegovom znanju i sećanju, činjenice i ostalo navedeno u ovoj izjavi istinite, onako kako sam ih preveo, što je potvrdio svojeručnim potpisom na predviđenom mjestu.

Datum: 4.4.1999.
Potpis: /izbrisano/

Original: engleski

MEĐUNARODNI SUD ZA KRIVIČNO GONJENJE LICA
ODGOVORNIH ZA TEŠKA KRŠENJA MEĐUNARODNOG HUMANITARNOG
PRAVA POČINJENA NA TERITORIJI BIVŠE JUGOSLAVIJE OD 1991. GODINE

IZJAVA SVEDOKA

PODACI O SVEDOKU:

Prezime: KRASNIQI

Ime: Mehmet Ime oca:

Nadimak: Pol: muški

Datum rođenja: 19. maj 1967. Mesto rođenja: Mala Kruša /Krusha e Vogël/

Adresa: selo Mala Kruša, Kosovo

Telefon:

Nacionalnost: Albanac

Veroispovest: musliman

Jezik/jezici koje govori: albanski

Jezici korišćeni u toku razgovora: engleski i albanski

Trenutno zanimanje: poljoprivrednik

Prethodno:

Datum razgovora: 7. mart 2002.

Razgovor vodio: Kenneth Ekdahl

Prevodilac: Ilir Selmanmusaj

Imena svih lica prisutnih tokom razgovora: Kenneth Ekdahl, Ilir Selmanmusaj i Mehmet Krasniqi

Potpis: /potpisano/
(svedok)

Paraf: /parafirano/
(ostali prisutni)

IZJAVA SVEDOKA

Razumem da se od mene traži da opišem stvari koje znam zato što sam ih lično video i jasno ću naznačiti u svojoj izjavi kada govorim o onome što sam čuo od drugih.

Izjavu dajem dobrovoljno, i sve ću opisati po svom najboljem znanju i sećanju.

Nakon što sam pročitao svoju izjavu, koju je, u skladu sa pravilom 92 *bis*, uzeo istražitelj R. MURUGAN 4. aprila 1999. godine, a koja je prevedena na albanski jezik, želim da napravim sledeće ispravke:

Želim da pojasnim da sam, po povratku iz Albanije 1999. godine, posle rata, premenio prezime iz AVDYLI u KRASNIQI.

Ispravke:

Na 3. stranici, u 4. pasusu: Video sam Svetu TASIĆA, Srbina iz našeg sela, kako u maskirnoj policijskoj uniformi iz dvorišta krade belog mercedesa moga strica. Sveta je bio automehaničar i nekako mu je uspelo da upali motor bez ključeva i da se velikom brzinom odveze iz dvorišta. Pre nego što se Sveta pojavio na licu mesta, dva policajca u uniformama i tri civila pokušala su da ukradu auto. Ta tri civila bili su: dva sina Krste NIKOLIĆA i Blagoje NIKOLIĆ, a ona dva policajca nisam prepoznao. Ova petorica su se, takođe, zabili renoom u kuću. Što se tiče prekrivanja leševa kukuruzovinom, želeo bih da napravim ispravku: ovo su radila dva civila srpske nacionalnosti, Slaviša PETKOVIĆ i Ljubiša STANKOVIĆ, koji nisu nosili policijske uniforme. Dobro ih poznajem, pošto smo nekad zajedno prodavali povrće na pijaci.

Na 3. strani, u 6. pasusu: doktor koji se brinuo o meni u Nogavcu /Nagavc/ zove se Xhemajl DANA iz Velike Kruše /Krusha e Madhe/.

Na 4. strani, u 4. pasusu: ime SEFER (19) ne treba da bude na spisku ubijenih osoba iz porodice BATUSHA, jer on je živ.

POTVRDA SVEDOKA

Ova izjava od 3 (tri) strane pročitana mi je glasno na albanskom jeziku i istinita je po mom znanju i sećanju. Izjavu sam dao dobrovoljno i svestan sam da se može upotrebiti u sudskom postupku pred Međunarodnim sudom za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991, kao i da mogu biti pozvan da javno svedočim pred Sudom.

Potpis: /potpisano/

Datum:

MEĐUNARODNI SUD ZA KRIVIČNO GONJENJE OSOBA
ODGOVORNIH ZA TEŠKA KRŠENJA MEĐUNARODNOG PRAVA
POČINJENA NA TERITORIJI BIVŠE JUGOSLAVIJE OD 1991.

IZJAVA SVEDOKA

PODACI O SVEDOKU:

Prezime: Avdyli, takođe poznat kao Krasniqi Ime: Mehmet

Srednje ime:

Nadimak/pseudonim:

Ime oca:

Adresa. Mala Kruša /Krushë e Vogel/

Telefon: Datum rođenja: 19. maj 1967. Pol: muški

Nacionalnost: albanska Veroispovest: musliman

Trenutno zanimanje: zemljoradnik

Jezik/jezici koje govori: albanski

Jezik/jezici koje piše (ako se razlikuje od navedenih): albanski

Datum(i) razgovora: 5. oktobar 2001.

Razgovor(e) vodili: istražitelj Pete Steward

Prevodilac: Ilir Jakupi

Jezici korišteni u toku razgovora: albanski i engleski

Imena svih osoba prisutnih tokom razgovora: istražitelj Pete Steward, Ilir Jakupi i
svedok Mehmet Avdyli

Potpis: /potpisano/

/parafirano/

IZJAVA SVJEDOKA:

Ovu izjavu dajem kako bih pojasnio određeni broj stvari koje sam naveo u prethodnim izjavama istražiteljima MKSJ.

Pitali ste me da li je iko od seljana bio pripadnik OVK-a ?

Da, bilo ih je petorica, a zovu se Brahim Batusha, Arben Hajdari, Avni Hajdari, Jeton Hajdari i Melit Shehu.

Ne znam da li su nosili uniforme OVK-a, ali kadgod bi došli u selo, nosili su civilnu odeću.

Nikada ih nisam video da nose oružje dok su boravili u selu. Ne sećam se kada sam ih poslednji put video u Maloj Kruši.

Pitate me da li mi je poznato koju vrstu oružja su Srbi koristili da pucaju na civile iz sela koji su se krili u šumi.

Nisam video ni vozila ni oružje jer su pucali iznad naših glava u pravcu šume. Koristili su tešku artiljeriju, čuo se prasak kada bi pucali. Desilo se da je projektil presekao napola jedno drvo.

Ne znam ko je koristio artiljeriju pošto ih nisam video, ali znam da se radilo o mešavini vojske i pripadnika paravojnih snaga. Pucnjava je dolazila iz pravca asfaltnog puta.

Pitali ste me šta podrazumevam pod tenkom.

Tenk bih opisao kao vozilo sa velikom cevi sprede i sa gusenicama. Ne znam da li je blindiran ili nije, pošto nisam obučen za to.

Tenkove koje sam video 26. marta 1999 bili su zelenosive boje. Video sam kako se kreću uzbrdo iza Male Kruše. Kada su stigli gore, raširili su svoje redove. Video sam kako je nekoliko njih krenulo ka Randubravi /Randobravě/.

Tražili ste da opišem uniforme koje sam video u Maloj Kruši, 26. marta 1999. ili oko tog datuma.

Prva vrsta uniforme koju sam video da ljudi nose bila je zelena maskirna uniforma. To su bili pripadnici paravojnih snaga i oni su na rukavima imali vezanu belu traku. Na njihovim uniformama nisam video oznake.

Druga vrsta uniforme koju sam video bila je kombinacije zelenih maskirnih pantalona i jednobojne zelene košulje. Mislim da se radilo o vojsci (VJ). Nisam video bilo kakve oznake na njihovim uniformama.

Posljednja vrsta uniforme koju sam video je MUP-ova plava maskirna uniforma. Ti ljudi su na rukavima imali vezanu žutu traku. Dana 24. i 25. marta 1999, oni su išli u kuću Dimitrija Nikolića. On je u kući imao bilijarski sto i mislim da su tamo išli da bi koristili taj sto.

Spreman sam da se pojavim na sudu i ispričam ono šta se dogodilo.

Rečeno mi je da se moja izjava može proslediti i drugim organima unutrašnjih poslova i/ili pravosudnim organima radi krivičnog gonjenja. Ovim dajem saglasnost da se moja izjava stavi na uvid takvim organima, po nahođenju Tužilaštva.

Paraf: /potpisano/

POTVRDA SVEDOKA

Ova izjava od 4 stranice /u originalu/ glasno mi je pročitana na albanskom jeziku i sadrži sve što sam rekao po svom znanju i sećanju. Izjavu sam dao dobrovoljno i svestan sam da se može upotrebiti u sudskom postupku pred Međunarodnim sudom za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991, kao i da mogu biti pozvan da javno svedočim pred Sudom.

Potpis: /potpisano/

Datum: 7. 10. 2001.

POTVRDA PREVODIOCA

Ja, Ilir Jakupi, prevodilac, potvrđujem sledeće:

- 1) Odgovarajuće sam kvalifikovan i ovlašćen od strane Sekretarijata Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. da prevodim sa albanskog jezika na engleski jezik, kao i s engleskog na albanski jezik.
- 2) Mehmet Avdyli mi je dao do znanja da govori i razume albanski jezik.
- 3) Gore navedenu izjavu sam usmeno preveo s engleskog na albanski jezik u prisustvu Mehmeta Avdylija koji je, po svemu sudeći, čuo i razumeo prijevod ove izjave.
- 4) Mehmet Avdyli je potvrdio da su, po njegovom znanju i sećanju, činjenice i ostalo navedeno u ovoj izjavi istinite, onako kako sam ih preveo, što je potvrdio svojeručnim potpisom na predviđenom mestu.

Datum: 7. 10. 2001.

Potpis: /potpisano/